

אלִמְתַנְבִי

וְתוֹף הַגּוֹף יֵשׁ נֶפֶשׁ

מערבית יהודה ליבס

בָּהּ לֹא תִזְרַק שִׁיבָה	וְתוֹף הַגּוֹף יֵשׁ נֶפֶשׁ
יִכְסִיף שְׁעַר פָּנָיו	גַּם אִם פְּחָרְבוֹת
עֲדִין לָהּ צַפְרֹן	בְּקִהוֹת כָּל צַפְרָנִי
יֵאבְדוּ לוֹ כָּל שָׁנָיו	וְשֵׁן אַף כְּשֶׁהִפָּה
כָּל מֵה שֶׁרַק יִחַפֵּץ –	שִׁישָׁנָה הַזְּמַן בִּי
כְּנִעְרָה תִשָּׁכַב	עַד יוֹם מוֹתִי אֶצְלִי
דָּרְכֶם שֶׁל חֲבֵרֵי	כּוֹכַב אֲנִי, מוֹרָה
יִחַשְׁיִכּוּ כָּל כּוֹכַב	בְּלִילָה עֵת עֲבִים
אִם אֶעֱזֹב מְקוֹם	אֵינִי צָרִיף מוֹלְדָת
יִמְשֶׁף אוֹתִי אֵלָיו	כִּבֵּר אֵין דָּבָר אֲשֶׁר
זֹאת לֹא יֵרְאוּ פָנָי	צָמָא אִם יִתְקַפְּנִי
תִּשְׁחַק לָהּ בַּשָּׂרֵב	וְשָׁמֵשׁ עַל גְּמִלוֹת
לֹא יִגְלְנוּ רַעַ	לְסוּד אֶתִי מְקוֹם
סוּדֵי אֵל הַמְּרַחֵב	גַּם יֵין לֹא יוֹצִיא
אִם לֹא רִפְיוֹן שֶׁל יֵצֵר	וּמֵה הִיא אֶהְבֶּה
שְׂדוּד לְפָנָי אוֹיְבָיו	בּוֹ לֵב מִשְׁלִיף עֲצָמוֹ

לִי־פִה־פִיּוֹת לְטָרֶף
לְכוֹס מִשְׁקָה מְרַכֵּב

לֹא יִנְתֵן לְבִי
וְלֹא אֶצְבְּעוֹתַי

נִשְׁאֵיר לְחֹד כִּידוֹן
תַּעֲנוּגוֹת לְבָב

אֵת כָּל הַתַּאֲוֹת
וְבוֹ בְלִבְד נִמְצָא

מֵעַל גַּב סוֹס אֲבִיר
נִפְצָו כָּבֵד אֶל רַגְלָיו

נִטָּה כִּידוֹן לְדָקָר
שְׁלֹא מֵעַט כְּלִים

אֲכָף שֶׁל סוֹס דוֹהֵר
הֲרִיחוּ סִפְרֵי, כְּתָב.

מְקוֹם הַכִּי נִכְבָּד -
וְטוֹב שְׁפָרְעִים